

Sống Trên Sân Khấu hay Sống Theo Ở Gọi

(Trích Báo Đồng Hành)

Hè vừa qua, một lần nữa, ông ngoại được hân hạnh đi vòng vòng hướng dẫn những khoá cắm phòng cho các nhóm.....

Trong thời gian này, ông còn có một hân hạnh khác nữa là được cha Đình Trung Hoà cùng đi và giúp hướng dẫn bốn khoá. Cha Hoà thương Chúa và mến yêu anh em tha thiết, tính tình dịu dàng, có khả năng trình bày nhiều đề tài sâu, cụ thể và hữu ích cho người nghe. Ông nhớ đặc biệt đề tài "Performance or Creative space" mà ông thử chia sẻ ở đây với Đồng Hành.

"Performance", tức là "sống trên sân khấu". Là một cách sống căng thẳng, mệt mỏi và dễ nản lòng của những ai chỉ mong được mọi người tán thành và ái mộ. Họ sống trên sân khấu. Đã lên sân khấu thì họ tưởng rằng mọi người đang quan sát và "đánh giá" cách đóng vai (the performance) của

mình theo tiêu chuẩn khắt khe. Đã "đánh giá" thì lại "so sánh" với các nhân vật khác. Bị "đánh giá" và "so sánh", thì ai mà không sợ, không lo, không tự hỏi: "Hôm nay tôi đóng vai như thế nào?" và e rằng "Tôi không hay bằng người 'N' là thần tượng của họ". Nhớ một lần tôi đến thăm em của tôi vào ngày, một người cháu hẹn bạn gái mình đến nhà lần đầu để giới thiệu nàng với ba má và các anh chị em. Tuy có vẻ bình tĩnh, cô ta biết cả gia đình đang quan sát cách ăn mặc, kể chuyện, cười và tự giới thiệu. "Cô đang đứng trên sân khấu". Nếu cô ta giống tôi ngày xưa, chỉ cần một sai lầm nho nhỏ (đổ một ly nước) nàng sẽ cảm thấy quá dại dột và khó chịu vô cùng.

Trong một xã hội cạnh tranh (rất competitive) bao lâu chúng ta coi cuộc sống như một "performance", thì chúng ta luôn luôn cần cư xử và làm việc đúng theo những mơ ước của người chung quanh. Chẳng hạn: nhiều người đòi hỏi phụ nữ Việt nam phải xuất sắc về "công, dung, ngôn, hạnh", dù chiến đấu và kéo cày từ sáng sớm, bà vẫn phải ngày ngày dịu dàng, khéo tay, vui vẻ và duyên dáng. Sống trên sân khấu, Kitô hữu phải giữ mười điều răn của Chúa, sáu điều răn của Giáo Hội và tám mối phúc thật của Đức Giêsu. Linh mục phải làm gương cho mọi người và luôn luôn tỏ ra mình vui vẻ.

Ai làm nổi! Ai coi cuộc sống như một "performance", thì sống căng thẳng, mệt mỏi và dễ nản lòng, vì "mình không bao giờ làm đủ"(I'll never be good enough). Bao lâu còn nhìn vào cuộc sống như một sân khấu, chúng ta phải công nhận rằng: "mình không bao giờ tốt lành đủ!" (I am not good enough!).

Ở gọi riêng. Tạ ơn Chúa vì cuộc sống không phải là "sân khấu" (we do not have to perform). Ngài chẳng bắt mình cạnh tranh với người chung quanh. Cuộc sống là nơi chúng ta thực hiện ơn gọi Chúa dành cho mỗi người. Cha Hoà giới thiệu phần thứ hai này với một kỷ niệm bản thân rất đơn sơ và đầy ý nghĩa. Đến thăm bà cố, cha thấy bà đang babysit cho cháu ngoại của bà. Cả nhà đang thỉnh lặng vì cháu đang ngủ, phòng khách đã biến thành một sân chơi với các bàn ghế dẹp sát vào tường. Vì thương cháu, bà ngoại đã tạo ra một "creative space" cho cháu ngoại hoạt động. Đây là hình ảnh rất đẹp của Cha trên trời tạo nên vũ trụ để mỗi người chúng ta có thể thực thi ơn gọi Ngài dành cho mình. Trời đất là xưởng làm việc của Ngài để uốn nắn từng người nên đồng hình đồng dạng với Đức Kitô; là trường nơi Ngài dạy chúng ta học biết yêu thương như Ngài. Tuy chúng ta còn dở dang và thiếu sót về mọi phương diện, nhưng Ngài lại

mệt mỏi hay nản lòng. Chúng ta có thể sống thành thật với anh em, không cần son phấn, không cần đeo mặt nạ (not pretending to be perfect, better than what we really are).

Điều quan trọng là chính chúng ta nhận lãnh từ Thần Khí cảm xúc sâu xa về giá trị cao quý của mình: "Tôi được thương yêu tha thiết" (I am deeply loved!) và hiểu những gì Ngài mong tôi thực hiện ở đây và bây giờ, để tôi nên đồng hình đồng dạng với Đức Kitô hơn. Mỗi người là tác phẩm đặc biệt và quý báu của Cha Trên Trời, chúng ta không đánh giá, không so sánh ai với ai, mà thử cung cấp cho nhau môi trường sống và thực hiện sứ vụ của mình (a creative space). We can be ourselves! Dù theo quan niệm của anh em, tôi không xuất sắc lắm, điều quan trọng là theo Cha Trên Trời, tôi là người con yêu dấu của Ngài.

Cha Thành, sj

Thủ Đức,

Lễ các Thánh 2007 12:32 PM

cứ tha thiết thương yêu. Đây là một căn bản mới nêu tôi nhìn vào cuộc sống như trường học ("creative space") Chúa dành cho mình: "Tôi được thương yêu tha thiết" (I am deeply loved!). Bằng chứng tình yêu này là Ngài hiện diện trong tôi, ngày đêm theo dõi từng biến cố, từng phản ứng, để điều dắt tôi trong kế hoạch nhân từ của Ngài. Trong trường học của Chúa, ai ai cũng được yêu mến vô cùng. Vì lý do đó không ai thất vọng, chẳng ai nên lo âu hoặc sống căng thẳng.

theo những ước muốn và đòi hỏi cao quý của Thiên Chúa: "Hãy nên hoàn thiện, như Cha anh em trên trời là Đấng hoàn thiện" (Mt 5,48). Ngài dò xét và biết rõ tôi. Những hành động của tôi làm Thần Khí vui vẻ hài lòng mà cũng có thể làm phiền lòng Ngài. Vậy mà Thiên Chúa không bao giờ kết án tôi. Ngài luôn luôn mở đường cho tôi thoát các ràng buộc bất chính, để tôi tự do vâng phục Chúa Cha. Sống theo Thần khí chúng ta không căng thẳng,

Đúng theo ý Chúa, chúng ta nên biết tạo ra những "creative space" cho nhau, khuyến khích nhau thực thi ơn gọi và sứ vụ của mình. Là tác phẩm mỹ thuật của Chúa (God's creative work of art), chúng ta không nên so sánh anh em với ai, bởi vì mỗi người là một "bản gốc" (an original) chứ không phải là bản sao của tác phẩm khác.

Sống theo ơn gọi Chúa Cha dành riêng cho mình là sống theo Thần Khí, tức là sống

